

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Mores & tyrannis Phocæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

556 Cap. LI. Diuini iudicij aequitas, etiam in Phoca Imperatore, lum, teruncium, panis frustum pauperi esurienti non vult expendere. Quid ergo mirum, si Deus illius misericordiã non tangatur, qui sui ipsius non miseretur?

CAPVT LI.

Diuini iudicij aequitas, etiam in Phoca Imperatore, alijsq; Principibus violenter occisis, manifestatur.

I.

Vàm iusta fuerint in Mauritium, totamque eius domum iudicia Dei, vidimus; scire iam quis cupiet, quid autem Phocæ tyrannidem inuadenti, & exercenti, ex iudicio Dei contigerit? tum etiam, cur Deus eiusmodi, in Mundo finat esse Imperatores, aut Principes? Responſionem ex eodem Cedreno dabimus. Atque, vt æquitas diuina tantò fiat illustrior, Phocas ipse priùs describendus, suisque coloribus depingendus est. Phocas Imperium accepit Anno Mundi 150. CIO, XCD. à Christo nato 10XCV. & tenuit per octennium, factus de centurione Imperator. Statura fuit mediocri, deformis, terribilis aspectu, rubente capillo, supercilys coeuntibus, mento raso, cicatrice in mala notatus, qua ipso irascente denigrabatur: vinosus, mulierosus, sanguinarius, rigidus, in dicendo ferox, a miseratione alienus, moribus feris, hereticus. Vxor eius Leontia iisdem fuit moribus pradita. Illius atate omnis generis mala in humanum genus quasi exundarunt. Nam & hominum bestiarumq; mortua est immensa multitudo: & terra fruges negante, fames; tum grauissima pestes oborta sunt: hiemeq; fuerunt adeò saua, vt congelauerit mare, ac pisces perierint. Cùm Phocas Circensiu ludos edidisset, ac sub vesperam vino se ingurgitasset, & tardius rediret, clamauit populus: Exorere Phoca, cumq; non statim ad spectaculum procederet, vociferati sunt: Rursus vinum bibisti, rursus mentem amisisti? Ob quod conuicium insania correptus multis membra pracidit, multos necauit. Inter quos & Theodosiã inuocentẽ Mauritiij F. & viduam Imperatricẽ Constantinam Augustã, quæ frustra cù tribus suis filiabus in templũ profugit, nec factis secura fuit in monasterium conclusa. Nam ita tractata est à tyranno, vt vel hinc tyrannus posset appellari. *Fama obinet, ait Cedrenus, aliò supra citatus, Theodosium, Mauritiij F. ad Cosroem lega-*

Georg. Cedren. in Phoca.

legatum, missis à Phoca ministris, Nicea captum, jussumq; necari, cum ad locum, cui nomen est Leucatta, pervenisset. Theodosium porro petivisse, ut prius quam necaretur, diuinis impertiri posset mysterijs. Quod postquam impetraverit, actis Deo gratijs, lapidem à terra sustulisse, eoque ter pectus suam percussisse, ita orantem: Domine IESV Christe, tu scis, me nulli hominum injuriam fecisse. Nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia. Hac fato caput fuisse amputatum, Quin etiam Narsetem Phocas, juramento violato, vinum combussit. Magnum hoc Romanis attulit dolorem. Nam ita formidolosus fuit Persis Narses, ut pueros ij quoq; suos nominando Narsete terrent. Ergone Phocæ tanta tyrannis impunita fuit? Nequaquam, sed quâ mensurâ ipse mensus alijs fuit, eadem illi remensus est alius. Nempe carnifex Mauritij factus, & ipse carnificem habuit. Solet enim DEVS uti tyranno, tamquã flagello, aut virgis, quibus cæduntur nocentes: ijs cæsis, virgæ in ignem conijciuntur.

Igitur VI. Anno, Crispus Patricius, injustas cades, aliq; Phoca facinora intueri non sustinens scribit ad Heraclium Patricium, Africa Præsidem: hortaturq; ut suum filium Heraclium & Nicetam Patricium Gregora F. eius legatum mittat aduersus Phocam tyrannum. Audiebat enim hos rebellionem moliri. Nec frustra, nam cum Antiochiæ Iudæi in Christianos magnas turbas cierent, interim Heraclius, cum magna & armata classe Constantinopolim appellit, secum ferens etiam Seruatoris nostri imaginem, nullo manus ministerio factam. In portu Sophia, nauali prælio commisso inter Heraclium & Phocam, flagitiosus Phocas superatus in regiam confugit. Tum Photinus quidam, cuius uxori Phocas stuprum intulerat, in regiam cum militibus irrupit, Phocam ignominiosè solio deiecit, imperatoria veste spoliat, nigraq; circumdatum veste, & numellus inclusum, contemptim ad Heraclium deducit. Qui ut primùm conspexit Phocam: M ser, inquit itane Rempublicam gubernasti? at deploratu Phocas respondit: Tuum est, recliùs eam gerere. Illicò autem Heraclius iubet manus & pedes, mox humeros & pudenda amputari, tandem & caput. Trunci quod reliquum fuit, milites in foro Bouis combusserunt. Adjuuit Heraclij conatum etiam Crispus, gener Phocæ: quem Imperio potitus Heraclius Cappadocia Præsidem fecit. Sed

II.